

Brothers in arms

Tre elegante brødre fra det nordlige Italien

De er ikke 'født' som brødre – som de skal være, hvis det er helt rigtigt – men de kan kaldes en sammenbragt søskendeflok, hvilket jo er almindeligt i dag. Der er dog den forskel, at de stort set er identiske lige med undtagelse af lillebroren. De to 'store' er Guerinis Ellipse-modeller og lillebroren er en Tempio. De ligner hinanden så meget, at jeg godt vil adoptere dem som søskende.

Det er selvfølgelig helt legitimt at spørge: Hvad skal man dog med sådan en trio? Først og fremmest vil der være noget rart – i hvert fald for mig – i at have tre ens geværer, så jeg kan vælge, hvilket jeg vil bruge til netop den jagt, jeg skal på. Det er spændende, og det er anderledes. Hvis man også godt vil skille sig ud.

Guerinis historie er ikke så gammel, men det er lykkedes manden bag fabrikken, Giorgio Guerini, at opbygge et mærke, som både sælger godt i Europa og i USA. Og det er efterhånden med et stort udvalg af geværer til både jagt og sportsskydning. Priserne starter ved 13-15.000 kr. for de billigere udgaver. Vores trio har en samlet

pris på 72.985 kr. for hele pakken med 12'eren som den dyreste. Det skal siges, at hvis man nu skulle få lyst til at bestille sin egen trio med identiske skæfter og løbslængder, men i forskellige kalibre, er det også en mulighed.

Gensyn med modellen

Jeg har tidligere testet Ellipse-modellen, både i kaliber 12 og i kaliber 20, og det er meget smukke våben med en rigtig fin balance og dermed også gode skydeegenskaber. Den lille er et nyt bekendtskab.

De er alle bygget op på Guerinis skabelon med en klassisk over-/underlås med ejektor. Der er ikke så meget nyt at sige om den, og efterhånden har de stået distancen rundt omkring på jagt og på skydebanerne som konkurrenter til de 'gamle' store italienere.

Det, der adskiller dem fra de andre i de forskellige prisklasser, er det færdige resultat. Guerini har fra dag et satset på, at den endelige finish på alle geværer – uanset pris – skal være bedre end god. Det betyder, at fx lasergraveringerne er blandt de fineste. På de billigere udgaver er det ren laser, mens de lidt dyrere alle kommer

en tur omkring værkstedet og får en manuel efterbehandling. Det kan ses.

En anden ting, som Guerini lægger vægt på, er træværket. Det er for det meste skæftet træ i en betydelig bedre kvalitet end på mange af konkurrenterne, og igen er overfladebehandlingen i orden.

Alt efter hvilke modeller forhandlerne tager hjem, fås de med almindeligt pistolskæfte eller med et afrundet pistolskæfte. Sådan er det på vores trio, og jeg synes, det tilfører noget elegant til gevæerne.

De kommer alle med fem chokes i kufferten, og til testen har jeg skruet 1/4 og 1/2 i alle geværer for at få det mest ensartede skudbillede.

Kaliber 12-udgaven har 76 centimeter løb, hvilket er en længde, mange spørger efter i dag. De to mindre brødre er bogstaveligt mindre med deres 71 centimeter løb. Efter min smag skulle det være omvendt. Et mindre kaliber vinder ofte ved at få længere løb. Vægten er lav, og tyngdepunktet er måske ikke helt, som vi er vant til i vores normale 12'ere. Det kan der rettes meget op på ved at lægge nogle centimeter på løbslængden.

Indimellem dukker der såkaldte 'trios of guns' op på auktioner. Det er fortrinsvis engelske, men kan også være fra de bedste italienske mærker. Det er i princippet tre ens geværer, men i tre forskellige kalibre.

Så har man fx en kaliber 12, en kaliber 20 og en lille kaliber .410 (også kaldet kaliber 36). Med dem i kufferten er man klar til det meste.

Jeg har lavet min egen trio med tre næsten identiske over/undere fra Cæsar Guerini i kaliber 12, 20 og .410.

Tekst og foto Thorkild Ellerbæk

Det var også fornemmelsen på skydebanen. En kaliber 20 er let til bens og kræver styring. Den kommer ikke igennem svinget af egen kraft. Det var endnu mere tydeligt i kaliber .410, hvor jeg skulle tage rigtig godt ved og tænke sving-sving ved hver eneste lerdue.

En 20'er med mindre hul igennem

Der er forskellige måder at gå ned i kaliber på. 12'eren er altid standarden fra fabrikken. Skal vi så ned i kaliber 20, er det nødvendigt at nedskalere hele konstruktionen, så fornemmelsen og fordelene ved 20'eren min- ▶

Geværttest

dre vægt kan udnyttes.

Det er sket her, og der er mærkbar forskel på 12'erenes 3.425 kg og 20'erenes 2.915 kg. Det er den forskel, mange går efter, når de vælger kaliber 20. De får mindre vægt, og geværet er lettere at bære rundt på en hel dag. Men der er altså også mere rekyle i en 20'er, så det er sjældent den rene spas at skyde igennem på skydebanen en hel dag.

Det er naturligvis endnu mere udpræget, når vi går fra kaliber 20 til .410. Enhver kan se på billederne, at hullet er mindre. Vægten er nu nede på 2.585 kg. At forskellen ikke er større, skyldes, at Guerini har gjort, som mange producenter gør med deres kaliber 28- eller .410-udgaver, nemlig at bygge den på en eksisterende kaliber 20-udgave med mindre hul i et reduceret løb. Det kan man også se på billederne.

Godstykkelsen i en kaliber 20 er lige omkring 6 millimeter, i 410'eren er den 8 millimeter. Udvendig måler 20'erenes løb 18 millimeter, og det samme mål på lillebroren er 13 millimeter. De er begge boret til 76 millimeter-patroner.

Det er altså ikke en 'rigtig' .410'er. Hvis det skal være det, skal hele opbygningen skaleres ned til dimensioner, der passer med det lille kaliber. Det er en konstruktion, jeg kun har set på meget dyre udgaver af de små geværer fra de bedste italienere, men i langt flere tilfælde hos de dyre engelske mærker. En Holland & Holland el-

Stor, mellem og lillebitte. Mens du kan vælge og vrage mellem patroner i kaliber 12 og 20, er udvalget meget begrænset i .410. Den mest almindelige er denne Federal på 76 millimeter med 10,35 gram stålhagl. Ikke meget, som det fremgår.

ler en Westley Richards i kaliber .410 er skaleret til kaliberet, og hvis man må bruge udtrykket, er de utroligt nuttede og fine at se på og ikke mindst at have i hænderne. Men de er dyre.

En undtagelse er tyrkiske Yildiz, som laver en .410 i den 'rigtige' størrelse. Den er billig, og den er god. Det giver en anden fornemmelse at skyde med en rigtig .410'er, som jeg har prøvet med en gammel englænder og med Yildiz' lille model i både side-by-side og over/under.

Den lille kræver træning

Men vi må for det meste 'klare os' med de tillempede udgaver, og der er der stor forskel på, om det er en 20'er

eller en .410'er. På den positive side vil jeg nævne, at de tillempede jo har lidt større vægt end de ægte, og det kan være en fordel i praktisk skydning.

De tre brødre fra Norditalien var fine at skyde med, når det gjaldt de store drenge i flokken. Ikke så stor forskel fra 12'eren til 20'eren. Med den lille blev det svært og sjovt. Det ER en udfordring at gå fra 20'erenes 21 gram hagl til kun 10,35 gram hagl i haglstørrelse 7 i .410, som jeg testede med. Det kræver træning og rimeligt gode skydeegenskaber at skyde med dem.

I udlandet er .410 populært mange steder. Først og fremmest i USA, hvor det i mange år har været brugt til mindre fugle som vagtler, små agerhøns

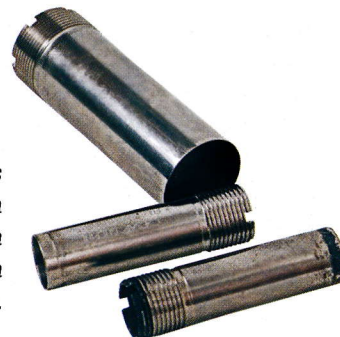

I midten troner storebror 12 ganske overvældende over den mellemste i trio'en med sine kaliber 20 til venstre og yderst til højre den lille nuttede .410'er. En trio, så man er klar til det meste.

Cæsar Guerinis Ellipse er et af de smukkeste våben på min oversigt over haglggeværer, som ikke kræver tillægslån i huset. Det er et moderne over-/under-gevær, som viser stor respekt for gode gamle dyder og ikke går på kompromis med finish og udseende.

Der er fem chokes i kufferten med Guerinis geværer. Der er ikke nogen risiko for, at man tager fejl af trioens tre dimensioner. Men man skal passe på ikke at tabe .410-choken - den fylder ikke meget.

og små vadefugle. Det samme er tilfældet i Italien, hvor den også er populær til samme typer vildt. I England har man i de senere år set en trend blandt klapjagtjægere til at bruge kaliber 28 eller .410. Jeg vil påstå, at det ikke er en trend for enhver. Man skal altså være en god skytte for at skyde

fasaner på 30-40 meter med 10 gram hagl. Mange af de højt respekterede skydeinstruktører maner til besindelse med at gå ned til de små kalibre.

Herhjemme er kaliberet ofte blevet brugt til regulering af rotter og andet jagtbart småvildt. Det er tilladt at bruge en .410'er til de såkaldte kate-

gori 5-fugle: ringdue, tyrkerdue, krage, husskade, dobbeltbekkasin, sneppe og stær. Det vil være et godt valg, hvis man har adgang til den slags jagt, og specielt kan jeg se, at en sneppejæger vil kunne have stor fornøjelse af en tur med hunden og den lille nuttede over/under. ■ ►

En detalje fra Ellipse- og Tempio-modellerne er bagkappen i træ. Det er noget, der er begyndt at komme på flere og flere geværer i prisklassen noget over billig. En flot detalje.

Guerini-trio:

Ellipse EVO kal. 12: 29.995 kr.

Ellipse Limited kal. 20: 24.995 kr.

Tempio kal. .410: 17.995 kr.

**Testgeværer udlånt af Jagt-
huset Kr. O. Skov, Bording**

Konstruktion:

8/10: Cæsar Guerinis konstruktion afviger på nogle enkelte punkter fra flertallet, bl.a. med udskiftelige ophæng i stedet for tværbolt, kraftige hanespænder, men den holder en lav profil. Det er gedigent.

Udseende/finish:

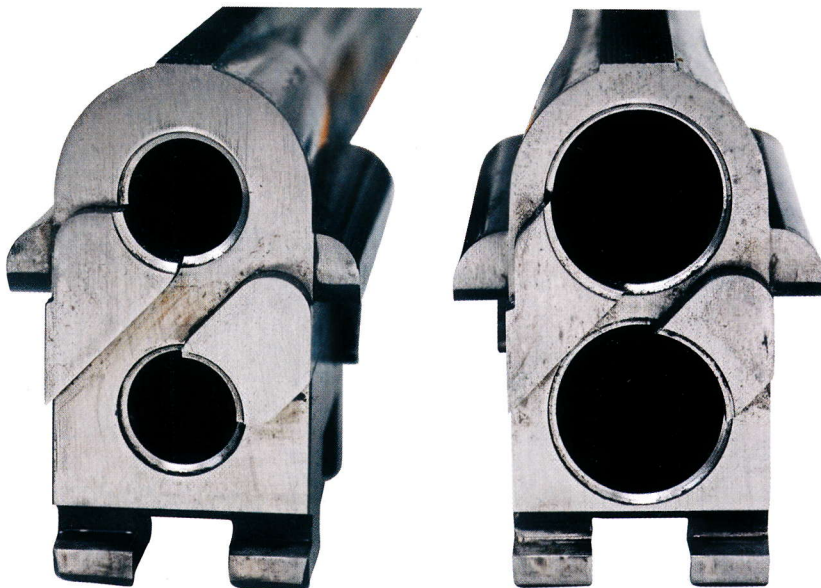
9/10: Eftersom Guerini fra dag et har prioriteret finish og godt udseende meget højt, kommer der topkarakter på dette felt. Det er interessant, at selv efter premieren for år tilbage fastholder mærket sin førerposition på udseendet i forhold til konkurrenterne.

Håndtering:

8/10: Når alle tre udgaver skal vurderes over en kam, er det naturligvis de forskellige kalibre, som afgør bedømmelsen. Kaliber 12: Geværet er velafbalanceret og en over/under i den lidt tunge ende. Kaliber 20: Her synes jeg, at vægten tæller på den positive side, så den bevarer balancen og er rar at skyde med. Kaliber .410: Det er en livlig fætter, som alle småkalibre er det. Kræver tilvænning, men så kan den også leve op til en god skytte.

Value for money:

7/10: Guerinier er ikke rigtig kommet ind på brugthylderne. Det tager jeg som tegn på, at folk beholder dem, fordi de kan lide dem. Så taget i betragtning, at kvaliteten er høj, og udseendet er smukt, holder de. Der er for nogle af dem en vis liebhaver-effekt – og det gælder også trioen – så nyprisen er slet ikke afskrækkende.

Bundstykkerne på løbene i kaliber 20 og .410 har identiske udvendige mål. Det er, fordi det er en overkommelig proces at lave et .410-løb, som passer i en 20'er-lås. Skal det være helt rigtigt, skal den lille udgave skaleres helt ned på alle leder og kanter.

En udfordring at skyde med det mindste kaliber

Tekst og foto Thorkild Ellerbæk

Det mest spændende på skydebanen med de tre Guerinier var at finde ud af forskellen på at skyde med tre forskellige kalibre i næsten ens geværer. Logisk set forventede jeg den store forskel i .410'eren i forhold til de andre i kaliber 12 og 20. Og sådan var det.

Den første, bogstavelig talt, mærkbare forskel ligger i rekyl. Der er ikke megen forskel på en 12'er og en 20'er, når der skydes med almindelige flugtskydningspatroner.

Derimod konstaterede jeg, at rekyl stort set ikke var mærkbar, når jeg skød med den lille. I reel skydning til duerne var rekyl den faktisk slet ikke, og det ville ikke være noget problem at skyde en hel dag med den lille, uanset at den også var det letteste af alle tre geværer. Så teorien om, at lav vægt giver mere rekyl, er sat ud af spil i denne kontekst.

Der, hvor rekyl mærkes i haglgeværer, er, når der skal skydes til skiven stående og med fast sigte på skiven. Så er der virkelig hug i både kaliber 12

og 20, mens den bedste sammenligning i forhold til .410'eren er, at en 12'er mærkes som en riffel i kaliber .30.06 (og den beregnede rekyl her er stort set også identisk). 20'eren er lidt mere behagelig.

Bruger vi denne sammenligning mellem 12 og .410, vil jeg sige, at der er den samme rekylmæssige forskel som at skyde på fast mål med en riffel i kaliber .30.06 og så en salonriffel. Altså stort set ikke noget mærkbart i den sidste.

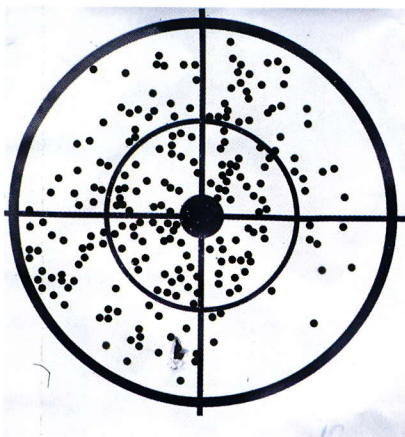
Patronerne i testen var alle stålhagl i størrelse 7. De store var 70 millimeter med 24 gram hagl. Til .410 er udvalget meget begrænset, og den mest almindelige patron er en amerikansk Federal, som her var i størrelse syv i 76 millimeter og med blot 11,35 gram hagl.

Billederne af skiverne viser også den store forskel på 25 meter. Der er ikke så meget forskel på de store, men der er naturligvis langt færre hagl i lilleputten. Men oplagt hagl nok til at dræbe det vildt, den er lovlig til.

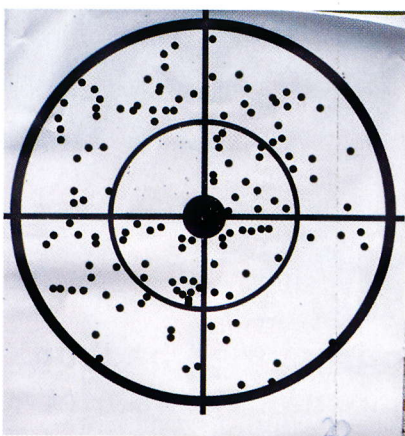
Små kalibre – stor udfordring

Det er altid en udfordring at skulle skyde med de helt små kalibre. Jeg har erfaring med både kaliber 28 og .410. Den sidste kræver træning, ingen tvivl om det. I starten fik jeg ikke rigtig fat, så jeg prøvede at veksle mellem 12 og .410 og kunne se, at det ikke var mine træf-ænder, der var problemet. Men efter 25-30 skud med den lille fik jeg fat i det og er overbevist om, at det kan lade sig gøre at skyde vildt med de små patroner.

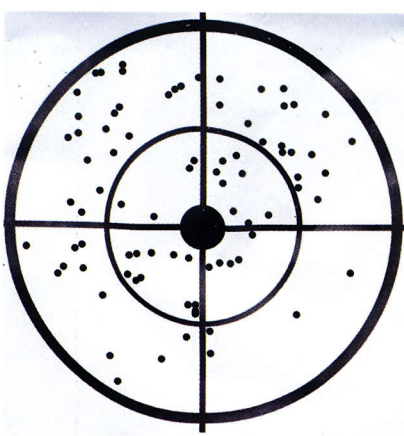
Der er synligt bevis på forskellen, når man ser lerduen ramt af en 12'er, hvor den pulveriseres, mens .410 ikke havde samme effekt, men dog uden problemer kunne smadre duerne. Min erfaring med kaliber 28 i en Browning for nogen tid siden var, at de gram ekstra hagl, der er i denne patron (i forhold til .410), giver bedre skydning – i hvert fald for mig. Men jeg er blevet klar over, at når jeg bliver rigtig gammel, og skulderen måske ikke holder til så meget som i dag, vil en af de små komme på ønskelisten. ■

Sådan ser et godt placeret skud ud på testskiven på 25 meters afstand, når der skydes med en helt almindelig kaliber 12 med 1/4-boring. En dækning, som enhver kan se har den ønskede dræbende effekt. Men måske også en smule tæt, hvis det er mindre fuglevildt.

Direkte stillet ved siden af skiven med 12'er-hagldækning er der forskel til kaliber 20, selv om det rent faktisk var samme ladning og haglstørrelse. Det er et synligt bevis på, at 20'eren er lige så effektiv en jagtkaliber som kaliber 12. Boring: 1/4.

Her kan enhver se, at der er næsten 13 gram færre hagl i .410'eren. Men skudbilledet viser også, at kan man ramme med de 10,35 gram, der er til rådighed, er det et ganske effektivt kaliber til fuglevildt, måske bortset fra ænder og gæs, hvor den i øvrigt heller ikke må bruges. Brugt med fornuft er kaliberet perfekt til fx duer og snepper. Boring: 1/4.